

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus secundi scena prima

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

- Μὴ πείω, παῖ, δᾶδ', ἐπειδὴ Φῶς Σειλιυαῖος καλόν.
 615 Ἄλλα τ' εὖ θραῖν φησὶν ὑμᾶς, κἄν ἄγειν τὰς ἡμέρας
 Οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἀνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπαῖν.
 Ὡς τ' ἀπειλαῖν φησὶν αὐτῇ τὸς θεὸς ἐχάστοτε,
 Ἦνίκ' ἂν ψλοῦσῶσι δείπνα, καὶ πῶσιν οἴκαδε,
 Τῆς ἐορτῆς μὴ τυχόντες, καὶ λόγον τ' ἡμεράν.
 620 Καθ' ὅταν θύειν δέη, πρέσβετε καὶ διαζέετε.
 Πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τ' θεῶν ἀπατίαν,
 Ἦνίκ' ἂν περθῶμεν ἢ τ' Μίμνον, ἢ Σαρπηδόνα,
 Σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ', ἀνθ' ὧν λαχόν Ἰπέρβολοι
 Τῆτες ἱερομμυμονεῖν, καὶ πειθ' ὑφ' ἡμῶν τ' θεῶν
 625 Τὸν σέφανον ἀφῆρέθη· μᾶλλον γὰρ ἔπος εἶπε,
 Κατὰ Σελήνῳ ὡς ἄγειν γῆν ἔβιβ τὰς ἡμέρας.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- Μὰ τ' Ἀναπιόνῳ, μὰ τὸ ΧάϞ, μὰ τ' Ἀίερα,
 Οὐκ εἶδον ἔπος ἀνδρ' ἀγροικὸν ἐδῆνα,
 Οὐδ' ἀπορον, ἐδὲ σκαῖον, ἐδ' ἐπιλήσιμονα.
 630 Ὅς τις σκαλαθυρμαῖπ' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
 Ταῦτ' ἐπιλέλησται σφῖν μαθεῖν. ὅμως γὰρ μὲν
 Αὐτὸν χαλῶ θύραζε δδλεῖ πρὸς τὸ Φῶς.
 Πῶ Στρεψιάδης; ἐξτ' τ' ἀσπᾶντιω λαβῶν.
 ΣΤΡ. Ἄλλ' οὐκ εἴσι μ' ἐξενογκεῖν οἱ κόρεις.
 635 ΣΩΚΡ. Ἀνύσας τί κατὰθε, καὶ πρὸς τὸ νῦν. ΣΤΡ. Ἰδῶ.
 ΣΩΚΡ. Ἄγε δὴ π' βέλῃ πρῶτα πύλιν μανθάνειν,
 Ὡς οὐκ ἐδιδάχθης πῶ ποτ' ἐδέν; εἰπέ μοι.

Πότε-

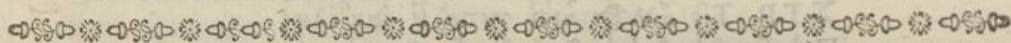
vf. 616. Ἄνω κάτω] Aeschylus: δαῖσα καὶ τρέπασα
 ἔθεθ' ἀνω κάτω' agitant coertentis turbide sursum deorsum,
 apud Athenaeum IX. p. 375. Comicus in Equitibus vf.
 861. ἐάν σφ' ἀνω τε καὶ κάτω τ' ἐξέβορον κινώσιν. Vide
 in Avibus vf. 3.
 vf. 620. Στρεψλάτες] Vide Notam ad Plutum vf. 875.
 & ad Ranas vf. 633.
 vf. 622. Μίμνιοι ἢ Σαρπηδόνα] Jovis filios, qui ad

Trojam ceciderunt.

vf. 625. Τὸν σέφανον] Et in Equitibus vf. 1220. Cleo-
 ni admiratur Corona, quia non recte administraverat
 Remp. κατὰθε ταχίας τ' σίφανον, ἢ ἰγὰ ταῦτα αὐτὸν
 περιῶ.

vf. 627. Μὰ τὸν ἀναπιόν] Pythagoras apud Laërtium:
 εἰ μὰ τ' αἰετα, ὃν ἀναπιόν. Prodit autem hic Socrates
 examinaturus Senem discipulum; quem postea, tan-
 quam

- Ne facem emas, puer, quoniam Lunae lux pulchra est.
 615 Aliaque beneficia se vobis praestare dicit, & dies ducere
 Non recte, verum sursum deorsum turbare.
 Adeo ut minari dicat sibi Deos, quotiescunque
 Coena fraudantur, & abeunt domum,
 Postquam in ipsum festum non inciderant, diebus male computatis.
 620 Deinde cum sacrificare oportet, vos secundum rationem dierum quaestio-
 nem & iudicia exercetis;
 Contra vero saepe, nobis Diis jejunia celebrantibus,
 Quando nimirum lugemus aut Memnonem, aut Sarpedonem,
 Vos libatis, & ridetis; quod Hyperbolus forte ductus sacer scriba
 Hoc anno, a nobis Diis
 625 Corona privatus est. & merito: sic enim magis sciet
 Vitae dies traducendos esse secundum lunae cursum.

S C E N A P R I M A.

Senarii Iambici.

S O C R A T E S, S T R E P S I A D E S.

- SOCR. Per Respirationem, per Chaos, per Aërem juro,
 Ut ego non vidi hominem tam agrestem ullum,
 Nec tam intractabilem, nec tam perversum, nec tam obliviosum:
 630 Qui subtilitates quasdam parvas discens
 Horum oblivisci solet antequam ea addiderit: attamen
 Ipsum foras vocabo huc in lucem.
 Ubi Strepsiades? exi sumto grabbato.
 STR. Sed non sinunt me efferre cimices.
 635 SOCR. Properè depone, & adverte animum. STR. En!
 SOCR. Age, quid vis nunc primum discere,
 Quod antea nunquam didiceris? dic mihi.

Utrum

quam nimis incapacem disciplinae, negat se amplius
 doceturum, & dimittit.

Ibid. Μα το χαθ'] Per Chaos jurat quasi per deum.
 Supra vl. 423. τομινος ιδου θεου εδνα πλανη απεσ ημεις,
 το χαθ' ηλλι δε.

vl. 630. Σκαλαθυματα] Α σκαλαθυμα, carbones fo-
 dicare, quod cum sit, illi comminuntur: quare σκα-
 λαθυματα μινουιδε quaedam sunt.

vl. 632. Οβραζε προς το φαι] In Thesmoph. vl. 74.
 ην μη προιν θραζε προς τ ηλιον. Timocles Comicus
 apud Athenaeum VI. p. 245. αναζα' ιδου τδε θραζε
 ινα πωσ το φαι ειναι παρθενας, Aperite jam fores, ut
 ad lucem conspicui simus. Alias sic, ut Euripides in Phoe-
 nissis vl. 1535. τι η, ο παρθενα. — εζαγαγεσ εις φαι
 cur me, o virgo, in lucem eduxisti?

- Πότερα αὐτὸν μέτρων, ἢ αὐτὸν ἐπῶν, ἢ ῥυθμῶν;
 ΣΤΡ. Περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. ἔναγχ' ὅτι γὰς ποτε
 640 Ἰπ' ἀλφειταμοιβῶν παρεκόπιον διχωνίῳ.
 ΣΩΚΡ. Οὐ τὸτ' ἐρωτῶ σ'. ἀλλ' ὅτι, πὶ κέλιτον μέτρων
 Ἡγί' ἴσως τὸ τετράμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον;
 ΣΤΡ. Ἐγὼ μὲν εἶδέν ποτε ἡμεκλίον.
 ΣΩΚΡ. Οὐδὲν λέγεις, ὦ ἴθρωπε. ΣΤΡ. Περὶ δὲ νῦν ἐμοί,
 645 εἰ μὴ τετράμετρον ὅστιν ἡμεκλίον.
 ΣΩΚΡ. Ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικ' εἶ ἢ δυσμαθής.
 Ταχύ γ' ἂν διώαιο μαθάνειν σὺ αὐτὸν ῥυθμῶν.
 ΣΤΡ. Τί δέ μ' ἀφελήσασ' οἱ ῥυθμοὶ αὐτὸν τάλφιτα;
 ΣΩΚΡ. Πρῶτον μὲν εἶναι κομψόν ἐν συνεία.
 650 εἴτ' ἐπαίειν ὁποῖός ὅστιν τῶν ῥυθμῶν
 Κατ' ὀνόπλιον, χ' ὀπιοῦ αὐτὸν χ' δάκτυλον.
 ΣΤΡ. Κατὰ δάκτυλον; νῆ τ' Δι' ἀλλ' οἶδ'. ΣΩΚΡ. εἰπέ δὲ.
 ΣΤΡ. Τίς ἀλλ' ἀντὶ τῶν τῶν δάκτυλων;
 Πρὸς τὸ μὲν, ἔτ' ἐμῶν παιδῶν ὄντων, ἔπος.
 655 ΣΩΚΡ. Ἀχρεῖ εἶ, ἢ σκαῖός. ΣΤΡ. Οὐ γὰρ, ὦ Ζυρεῖ,
 Τύπων ὀπιθυμῶν μαθάνειν εἶδέν. ΣΩΚΡ. τί δέ;
 ΣΤΡ. Ἐκεῖν, ἐκεῖνο, τὸ ἀδικώτατον λόγον.
 ΣΩΚΡ. Ἀλλ' ἔτερα δὲ σε αὐτὸν τέτρα μαθάνειν,
 Τῶν τετραπόδων ἅπ' ἐπὶ ὀρθῶς ἄρρεα.
 660 ΣΤΡ. Ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τ' ἄρρεν, εἰ μὴ μαινομαι.
 Κεῖνος, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.
 ΣΩΚΡ. Ὁρᾷς, ἀπάχαις; τίς τε θήλειαν καλεῖς
 Ἀλεκτρυόνα, χ' ταυτὸ ἢ τ' ἄρρενα.
 ΣΤΡ. Πῶς δὲ, Φέρε; ΣΩΚΡ. Πῶς; ἀλεκτρυῶν καὶ ἀλεκτρυῶν.
 665 ΣΤΡ. Νῆ τ' Ποσειδῶν. νῦν δὲ πᾶς με χεῖρ καλεῖν;
 ΣΩΚΡ. Ἀλεκτρυόνα. τὸ δ' ἔπερον, ἀλέκτορα.
 ΣΤΡ. Ἀλεκτρυόνα; εὔγε νῆ τ' Αἴρα.

ἴΩτ'

vf. 643. Ἡμεκλίον] Rusticus, qui de mensuris & Choenicibus putabat Socratem loqui, convenienter suae opinioni respondet: se malle tetrametrum quam trimetrum, id est, quatuor Choenices potius quam tres; nam quatuor plus est. Utitur autem voce ἡμεκλίον quae idem valet, ut ipse mox dicet, quod τετράμετρον, respectu medimni & Choenicum; cum enim medimnus habeat quadraginta & octo, sive sexies octo choenices; sequitur, ut sexta pars medimni sive τὸ ἕκτον, sint octo choenices; itaque τὸ ἕκτον τὸ ἕκτον sive τὸ ἡμεκλίον erunt quatuor choenices, ut dimidium octonarii, est quaternarius.

vf. 644. Οὐδὲν λέγεις] Nugae blattis. Sic infra vf.

782. & In Thesmoph. vf. 643. In Avibus vf. 987. εἶδέν λέγειν οἰμῶν σε. & alibi.

Ibid. Περὶ δὲ] In Acharn. vf. 772. περὶ δὲ νῦν μοι περὶ θυμιτῶν ἀλῶν. Ibid. vf. 1114. βέλεθ' ἀλεξάνδρου, καπιτρίψου λαμάρου, ποταμῶν &c. In Equitibus vf. 787. ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περὶ δὲ σου. Est autem hoc verbum a δέω ἵζο, unde verbum in με, δίδωμι, cuius aor. 2. εἶδον; in media voce εἶδον, εἶσο, & abjecto σ, εἶσο. in imperativo modo, δε, comp. περὶ δὲ. ut Scholiastes docet. περὶ δὲ σου ergo est obligare, obstringere se, nempe pignore deposito. Germanice, *Wetten*.

vf. 645. εἰ μὴ] Vide Notam ad vf. 643.

Ibid.

- Ἄντι ἀντὶ τρέτα ἔτι διδάγμαλ' ὁ μόνος
 Διαλφίτ' ὅσο σ' κ' κέχ' τὴν κάρδοπον.
- 670 Σ Ω Κ Ρ. Ἴδ' ἄλλ' αὐτὸς τ' ἐπερὸν. ἢ κάρδοπον
 Ἄρρενα καλεῖς, Θήλειαν ἔσαν. Σ Τ Ρ. Τῷ τρόπῳ
 Ἄρρενα καλῶ γ' κάρδοπον; Σ Ω Κ Ρ. Μάλιστ' ἄγε
 Ὄσ' ἄγε κ' Κλεώνυμον. Σ Τ Ρ. Πῶς δὴ, Φράσον.
 Σ Ω Κ Ρ. Τωπὸν δύναται σοι κάρδοπ' ὁ Κλεώνυμος.
- 675 Σ Τ Ρ. Ἄμ', ὦ γὰρ, ἐδ' ἴω κάρδοπ' ὁ Κλεώνυμος,
 Ἄμ' ὅτ' θυεῖα προχύλη γ' ἀνεμάθητο.
 Ἄταρ πολοῖπιν πῶς με λήη καλεῖν; Σ Ω Κ Ρ. Ὅπως;
 Τὴν κάρδοπιν, ὡσ' ἄγε καλεῖς τὴν Σωφράτιν.
 Σ Τ Ρ. Τὴν κάρδοπιν Θήλειαν ὀρθότερον λέγεις;
- 680 Ἐκεῖνο δ' ἴω ἄν, κάρδοπιν, Κλεώνυμον.
 Σ Ω Κ Ρ. Ἐν δὴγε π' ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
 Ἄπ' ἄρρεν' ἔστιν, ἄπ' αὐτῶν Θήλαια.
 Σ Τ Ρ. Ἄμ' οἶδ' ἔγωγ', ἃ Θήλει' ἔστιν. Σ Ω Κ Ρ. Εἰπέ δὴ.
 Σ Τ Ρ. Λύσιλλα, Φίλιππα, Κλειταγόρα, Δημοτέια.
- 685 Σ Ω Κ Ρ. Ἄρρενα δὲ ποῖα τ' ὀνομάτων; Σ Τ Ρ. Μυεῖα.
 Φιλόξεν' ὁ, Μελησίος, Ἀμυῖας,
 Σ Ω Κ Ρ. Ἄμ', ὦ πάντες, ταῦτ' ἄγε ὅσ' ἄρρενα.
 Σ Τ Ρ. Οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἔστιν; Σ Ω Κ Ρ. Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 Πῶς ἄν καλέσειας ἐντυχὸν Ἀμυῖαν;
- 690 Σ Τ Ρ. Ὅπως ἄν; ὦδι, δεῦρο δεῦρ' Ἀμυῖαν.
 Σ Ω Κ Ρ. Ὅπως; γυναῖκα δὴ τ' Ἀμυῖαν καλεῖς.
 Σ Τ Ρ. Οὐκ ἔν δικαίως, ὅτις ἔφρατ' ἔστι.
 Ἄταρ π' ταῦτ', ἃ πάντες ἴσμεν, μανθάνω;
 Σ Ω Κ Ρ. Οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλιθεὶς δόλει. Σ Τ Ρ. Τί φράσ;
 695 Σ Ω Κ Ρ. Ἐκφρονήσον π' τ' σ' αὐτῶν φραγμάτων.
 Σ Τ Ρ. Μὴ δὴδ', ἱκεθῶ σ', οἰθὰδ' ἄλλ' εἴφ' ἄγε λήη,
 Χαμαὶ μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφρονήσαι.
 Σ Ω Κ Ρ. Οὐκ ἔστι φράσ' αὐτ' ἄλλα. Σ Τ Ρ. Κακοδάμων ἐγώ,
 Οἷον δίκην τοῖς κόρῃσι δάσω τήμερα.

Σ Ω Κ Ρ.

vf. 669. Τὴν κάρδοπον] Idem est quod μάκτρα. In Ranis vf. 1184. Χρῆσόν μοι μάκτραν, εἰ δὲ βέλγ', κάρδοπον.

vf. 670. Τὴν κάρδοπον ἄρρενα καλεῖς] Tantum propter terminationem, vult autem nomina appellativa ad normam nominum propriorum redigere, quae in ὄσ' desinentia masculina sunt; alias ex articulo patet Streptheadem in foeminino genere sumisse hanc vocem. Etiam hoc διδάγμα repetit Streptheadem infra vf. 1232. ubi negat se soluturum debitum creditori, quia in hoc &

ille dixisset κάρδοπ' pro κάρδοπον.

vf. 676. Ἀνεμάθητο] Infra, vf. 789. τίς ἄν, ἐν ἢ μάκτρα μὲντοι πάλαιτα;

vf. 690. Ἀμυῖαν] Vocativi terminatio in voce Ἀμυῖας & similibus coincidit cum Nominibus propriis mulierum in a desinentibus.

vf. 694. Ἄλλ' ἀτακτικῶς] Ita & in Vesps vf. 1203. πᾶν, ἀλλ' ἀπὸ κατακλιθεὶς προσμάθανε ἐμπροσθεῖς εἶναι. Est autem κατακλιθεὶς Aor. 2. participii pass. occurrit & aor. 1. huius verbi in Avibus vf. 121. ἐγκατακλι-

- Nam pro ista doctrina sola
 Opplebo farinis undique tuam κάρδοπον.
- 670 SOCR. Ecce autem rursus alterum hoc peccatum: κάρδοπον.
 Marem vocas, quae tamen foeminā est. STR. Quomodo
 Ego marem κάρδοπον voco? SOCR. Maxime quidem.
 Sicuti κλεώνυμον. STR. Quā ratione? dic.
 SOCR. Idem valet tibi κάρδοπος & κλεώνυμος.
- 675 STR. Sed, ô bone, nec erat Cleonymo κάρδοπος,
 Verum in mortario rotundo deplebat.
 At deinceps quomodo appellare decet? SOCR. Quomodo?
 Καρδόπην sicuti Σωφράτην.
 STR. Καρδόπην foeminam rectius vocas?
- 680 Illud enim rectum esset, si quis nempe κλεώνυμη diceret itidem ut καρδόπη.
 SOCR. Praeterea, de nominibus hominum discere te oportet,
 Quaenam sint masculina & quae foeminina.
 STR. Sed novi quae sint foeminina. SOCR. Dic ergo.
 STR. Lyfilla, Philinna, Clitagora, Demetria.
- 685 SOCR. Masculina vero nomina quae sunt? STR. Plurima:
 Philoxenus, Milesias, Amarynias.
 SOCR. Atqui, ô miser, haec non sunt masculina.
 STR. Non masculina vobis haec sunt? SOCR. Nequaquam, nam
 Quomodo vocares, in Amaryniam si incideres?
- 690 STR. Quomodo? Sic: ades, ades Amarynia.
 SOCR. Vides? mulierem jam Amaryniam appellas.
 STR. Merito quidem illum, utpote qui non militat.
 STR. Sed quid juvat ista discere, quae omnes scimus?
 SOCR. Nihil quidem certe, sed tu decumbens huc. STR. Quid faciam?
- 695 SOCR. Excogita aliquid circa negotia tua;
 STR. Ne quaeso isthic me jubeas decumbere, sed si decumbendum est,
 Humi eadem ista finas me excogitare.
 STR. Fieri aliter nequit. STR. Infelix ego,
 Quas hodie poenas cimicibus dabo!

SOCR.

καλῶναι.

Ibid. Τί δρῶ] Pro futuro, ut περὶ, in Ajace Sophoclis vs. 461. ποσειδῶν — πύλας. Ἰσχυρὸν περὶ, utrum mare Aegeum trajiciam? & διακιδῶ in Antigona ejusdem vs. 293. γὰρ ποσειδῶν — καὶ νέμει διακιδῶν. templa, inconfusus, & leges dispersurus. Quae exempla non pauca inveniri possunt, Vid. notata ad vs. 800. infra. Idem fit etiam in verbis ex τῶν contractis saepissime, ut καλῶ hic in Nubibus superius vs. 632. & infra, vs. 1000. τοῖς ἰσχυροῦσιν ἄνθρωποις, καὶ σε κα-

λῶσι βλιτομάμας. & καλῶ apud Sophoclem in Antigone vs. 1077. εἰ γὰρ οὐκ ἀπίστω μὴ πολλὰς εἶμι ποταμοὺς ἅλις τελευτῶ. Scias hoc, te non multos fossi circulos expleverunt, ubi Scholia: τελευτῶ δὲ, ἀπὸ τῶν τελευτῶν.

vs. 698. Οὐκ ἔστι.] Totus hic versus occurrit iterum in Vespis numero 1168. & pars ejus, exceptus nempe duabus postremis vocibus, in Pace vs. 109.

vs. 699. Τί δρῶ.] Aristophanes in Hostandibus apud Scholiasten: τί δρῶ κακίστητος; τί δρῶ πεισὶς τυροῦ; & Laecadaemon, quid te hodie fiet?

- 700 Σ ΩΚΡ. Φρόνιζε δὴ καὶ ἀφ' ἑσέ,
 Πάντα τρόπον τε σαυτὸν
 Στρεΐφ' πυκνώσας·
 Ταχὺς δ', ὅταν γ' εἰς ἀπορον πέσης,
 Ἐς ἄλλο πίδα νόημα φρενός·
- 705 Ὑπὸ δ' ἀπέτω γλυκίθυμ' ὀμμάτων.
 ΣΤΡ. Ἰατῆαταί, ἰατῆαταί.
 Σ ΩΚΡ. Τί πάχεις; τί κάμνεις;
 ΣΤΡ. Ἀπόλυμα δειλαί' ἐκ τ' σκίμπος·
 Δάκνυσι μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,
- 710 Καὶ τὰς πλυσθὰς δαρδάπῃσι,
 Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι,
 Καὶ τὰς ὄρεχας ἐξέλκυσσι,
 Καὶ τ' ἄρωκλόν διουρήθῃσι,
 Καὶ μὴ σπυλῶσιν. Σ ΩΚΡ. Μὴ νῦν βαρέως ἀλγὴ λίσαι.
- 715 ΣΤΡ. Καὶ πῶς; ὅτε μὲν
 Φρεῖδα τὰ ψήματα, Φρεῖδῃ χροιά,
 Φρεῖδῃ δ' ἡ ψυχὴ, Φρεῖδῃ δ' ἐμβάσι·
 Καὶ πρὸς τέτοις ἐπι τοῖσι κακοῖς,
 Φρεσὶς ἀδῶν
- 720 Ὀλίγη φρεῖδος γελήθημα.
 Σ ΩΚΡ. Οὗτος τί παις; ἐχ' φρονησεις; ΣΤΡ. Ἐγὼ,
 Νῆ τ' Ποσειδῶ. Σ ΩΚΡ. Καὶ τί δῆτ' εφρόνους;
 ΣΤΡ. Ὑπὸ τ' κόρεων εἰ μὲν τι ἀειλεφθήσῃ.
 Σ ΩΚΡ. Ἀπολεῖ χάκιτ'. ΣΤΡ. Ἀμ', ὦ γὰρ, ἀπόλωλ' ἑξίως.
- 725 Σ ΩΚΡ. Οὐ μαλθακίτ', ἀλλὰ ἀεικαλυπία.
 Εὐρητέ' γ' ἔγες σποτερηπικός,
 Καὶ παιόλημ'. ΣΤΡ. Οἶμοι· τίς ἀν δῆτ' ὀπιβάλου

Ἐξ

vf. 700. Διάβηθ'] In Equitibus vf. 539. τὰς ἀνάμεις δια-
θρήσας. Ibid. vf. 433. ἀθρὴ καὶ τὰ ποδοὺς παρῆθ'. In Thes-
morph. vf. 666. τὰς διόδους ἀθρήσας. hic in Nubibus etiam
vf. 729. occurrit.

vf. 706. Ἰατῆαταί] Est dolentis, ut in Ranis vf. 656.
& alibi.

vf. 709. Κορίνθιοι] Pro κόρις, cimices, per Paronomas-
iam. Similiter ἀργαλὶς pro ἀργαλῆσι paullo post.

vf. 710. Δαρδάπῃσι] Lacorando vorant. Proprie de
bestiis, inquit Hesychius. Hippocrates Epist. 12. λυκί'
 δὲ δαρδάπῃσι τὸ προστεσθὲν τ' ἀναγκῆς πρόθεσι, ἀναπῆ-
παιτοῦ· Lupus autem postquam devoravit oblatam estam
soles requiescere.

vf. 711. Τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι] Sanguinem animae vebri-
culum. Sophocles in Electra vf. 787. τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι· αἰ-
ψυχῆ ἀκρῶτον αἶμα· asorbens assidue animae meae san-
guinem purum.

vf. 716. Φρεῖδῃ χροιά] Supra, vf. 502. quaerebat Stre-
psiades: si diligenter studeat, cuiusdam ex discipulis So-
cratis futurus sit similis: cumque audivisset, se Chae-
rephonem similem fore; ergo semimortuus ero, inquit.
Itaque hic apparet eum sedulo navasse operam literis;
nam amittit colorem: quamvis retinuerit pristinam stoli-
ditatem. Infra etiam vf. 1175. ex colore Phidippidis
mutato, colligit Strepsiades, eum magnos profectus fe-
cisse in rhetorica.

vf. 717. Φρεῖδῃ ἐμβάσι] Vide notata ad vf. 497. Eurip.
Hecub. vf. 163. φρεῖδος πῆσεν, φρεῖδος πάλει.

vf. 719. Φρεῖδῃ ἀδῶν] Proverbium de illis, quos cu-
rae non sinit dormire, ut dicit Scholiastes. nempe a
custodibus nocturnis, qui cantu solantur vigiliam, aut
somnia pellunt; ut ille speculator nocturnus apud
Aeschylum in Agamemnone, qui dicit ibi vf. 16. ὅταν
εἴ' αἰδῆν ἢ μινύσθαι δεκῶ, ὕπνα τῶν ἀντίμολπον ἐ-
τίμων

- 700 SOCR. Meditare jam & dispice,
In omnes partes teipsum
Versa coarctatus. [*mente arte constipata.*]
Celeriter, cum in aliquam difficultatem incideris,
Ad aliud commentum transfili.
- 705 Somnus autem dulcis absit ab oculis.
STR. Jattatae, Jattatae!
SOCR. Quid tibi accidit? quid doles?
STR. Pereo miser. e grabbato
Prorepentes mordent me cimices,
- 710 Et mihi latus dilaniant,
Et animam ebibunt,
Et testiculos evellunt,
Et cutam perfodiunt,
Et me perdunt. SOCR. Ne nunc nimis graviter doleas.
- 715 STR. At quomodo? cum mihi
Perierint opes, perierit color,
Perierit anima, perierit calceus,
Et ad haec mala etiam,
Pervigil cantans
- 720 Propedum ipse perierim.
SOCR. Heus tu, quid facis? meditaris? STR. Ita ego
Certe. SOCR. Quid itaque meditatus es?
STR. An cimices aliquid de me sint relicturi.
SOCR. Peribis pessime. STR. Sed, ô bone, jam perii.
- 725 SOCR. Non debes te mollem praebere, verum coöperire.
Inveniendum enim commentum defraudatorium,
Et aliqua pellacia. STR. Heu, quis itaque in me injiciat

E pel-

ἡμίτων ἀεὶ, κλάει τέτι. Cum autem mihi visum est
cantare, aut minuire, istud somno contrariam ex can-
tatione remedium paransi, tunc ploro. Utitur autem Stre-
psades hoc proverbio, non quia vigilem & ipse nunc
agat; sed tantum quia dixerat φρέδα & ter φρέδα.
Propter similitudinem vocum φρέδα & φρέδα, infert:
φρέδα ἀδω φρέδα γυγίνουμα, praeter expectationem,
pro: φρέδα ἀδω, φρέδα γυγίνουμα, dum de rebus cantans
quae mihi perierint, ipse perii.

vf. 720. Ὀλίγη] Ut in Vespsis vf. 825. αἰ ὀλίγη μὲν
ἀπαίλειται. Integra oratio foret: ὀλίγη δέων φρέδα γυ-
γίνουμα, & ὀλίγη δέων ἀπαίλειται με. Heliodorus VII.
ὀλίγη μὲν καὶ ἐκδραγὴν ἰδίνουσι. parum aberat quin mo-
teretur etiam. Xenophon in Anabasi Lib. I. ἀπὸ ὀλίγη
ἀπίσαι] καταλιποσθῆναι. Cum parum abesse quin lapi-
dibus obrueretur. Sic μικρὸν Demosthenes contra Timo-
cratem: μικρὸν δὲν παρὰ πάντας εἰπίη. potest etiam in-

finitivus subaudiri, ut sit ὀλίγη δέων φρέδα γυγίνουμα
ὀλίγη δέων με ἀπαίλειται. Isocrates Panegyrico: μικρὸν
δέων τ' εἰσὶν Ἄλλοι χύρασι ἀπὸ τῆς ἰκιδάτωσι. Parum aber-
rat quin omnem intra Halys regionem sibi subsiceret. Vi-
deri possunt notae ad Alciphronis Epist. I.

vf. 725. Οὐ μαλθακίστα] Aeschylus in Eumenidibus
vf. 74. μὲν μαλθακὴς γῆν. nec ignavus aut remissus fiat.
Euripides in Medea vf. 290. κρείσσον δὲ μοι γυνὴ πρὸς τῷ
ἀπὸ χυθροῦ, γῆν, ἢ μαλθακισθῆναι. ὅσπερ μὲν γῆν
Satius enim est mihi, mulier, nunc in odium tuum incur-
rere, quam mitigatum, postea valde gemere. dicunt etiam
μαλθακὴν sive μαλακίαν τε ἐπιδίδου. Vid. ad Plutum vf.
403. Ceterum, in Plurali dixit μαλθακίστα Attice, ut
in Acharn. vf. 479. αἶψα ἀπὸ ἀπείρου ἐμπεροσύντα. & in
Pluto vf. 1086. συνεκτοσύντα.

vf. 727. Ἀπαίλειται] Ab ἀπαίλειν, quo utitur Eu-
ripides in Ione vf. 549. τῆτο κλέμ' ἀπαίλει. hoc & ma-
X

- Ἐξ ἀγνακίδων γνάμιω ἀποσπερητίδα;
 ΣΩΚΡ. Φέρε νῦν, ἀθήσω πρῶτον ὅ, τι δρᾷ τετονί.
 730 Οὐτῷ, καθύδεις; ΣΤΡ. Μὰ τ' Ἀπέλλω, ἴω μὲν εἴ.
 ΣΩΚΡ. Ἐχεις τί; ΣΤΡ. Μὰ Δί' ἔδεν ἔγωγ'. ΣΩΚΡ. Οὐδέν πάνυ;
 ΣΤΡ. Οὐδέν γε, πλιὸν ἢ τὸ πέϋ ἐν τῇ δεξιᾷ.
 ΣΩΚΡ. Οὐκ ἐγκαλυφάμενος ταχέως τι φρονεῖς;
 ΣΤΡ. Πεὺ ἔ; σὺ γὰρ μοι τέτο φράσον, ὦ Σώκρατες.
 735 ΣΩΚΡ. Αὐτὸς ὅ, τι βέλῃ πρῶτος ἐξουρεῖν, λέγε.
 ΣΤΡ. Ἀκήκοας μωεῖαίς ἀ' ἴω βύλομα.
 Πεὺ τ' τόκων, ὅπως ἀν' ἀπιδῶ μινδενί.
 ΣΩΚΡ. Ἴθι νῦν, καλύπῃς, ἢ χάσας τ' φροντίδα
 Δεπίν, κτ' μικρὸν ἀειφροδὶ τὰ φράγματ' α,
 740 Ὁρθῶς διαυρᾶν ἢ σκοπᾶν. ΣΤΡ. Οἴμαι τάλας.
 ΣΩΚΡ. Ἐχ' ἀτρέμα· κἀν' ἀπορῆς τι τ' νοημάτων,
 Ἄφεις ἀπελθε· κἀτα τὴν γνάμιω πάλιν
 Κίησον αὐθις αὐτὸ ἢ ζυγάθεισον.
 ΣΤΡ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩΚΡ. Τί, ὦ γέρον;
 745 ΣΤΡ. Ἐχω τόκω γνάμιω ἀποσπερητικίω.
 ΣΩΚΡ. Ἐπίδειξον αὐτήν. ΣΤΡ. Εἰπέ δὴ νῦν μοι. ΣΩΚΡ. Τό, τί;
 ΣΤΡ. Γνωαῖνα Φαρμακίδ' εἰ πελάιδω Θεήαλιω,
 Καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην· εἴτα δὴ
 Αὐτὴν καθεῖξαιμ' ἐς λοφεῖον προγύλον,
 750 Ὄσοφ' κἀτοπίρον, κἀτα τηροίην ἔχον.
 ΣΩΚΡ. Τί δὴ(α) τέτ' ἀν' ἀφελήσειέ σ'; ΣΤΡ. Ὁ, π;
 Εἰ μικέτ' ἀντέλλοι σελήνη μινδαμῶ,
 Οὐκ ἀν' γ' ἀπιδόιλω τῶς τόκωσ. ΣΩΚΡ. Τίη τί δὴ.
 ΣΤΡ. Ὅπῃ κα(α) μὴνά γ' ἀγυεῖαν δαυεί(ε).
 755 ΣΩΚΡ. Εἴ γ' ἀλλ' ἕτερον αὐ σοι πρεθαλά τι δεξιοί.
 Εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντος τις δίκη,
 Ὅπως ἀν' αὐτὴν ἀφανίσαις, εἰπέ μοι.
 ΣΤΡ. Ὅπως; ὅπως οὐκ οἶδ'. ἀτάρ ζητητέον.
 ΣΩΚΡ. Μὴ νῦν ἀεὶ σαυτὸν εἶλε τὴν γνάμιω ἀεὶ,
 760 Ἄμ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τ' ἀέρα,

Λι-

In errorem ducit: aut ab ἀπαιδῶν, quod Hesych. exponit per παραλογίζεσθαι: est autem ab ἀπαιδία, quod idem exponit, ἀπάτη, ἀποσείρησις & occurrit infra, v. 1151. quem locum vide. Vox autem ἀπαιδίαμα occurrit apud Aeschylum, ut notavit etiam Illustriss. Spanhemius, in Choëphoris v. 1002. ξέγον ἀπαιδίαμα ubi Scholia: ἀπάτημα.

v. 728. Ἀγνακίδων] Proprie ἀγνακίς est pellis ovina, ut constat; sed quia huic voci similis est vox ἀγνησίς us-

gatio, illam pro hac posuit comico joco. ita paullo ante Κορίνθιοι pro κίρσις. Desiderat autem aliquod epichirema, quo negare possit debitum, & creditores fraudare: sive, cupit esse ἐξαρητικὸς & ἀντιλογικὸς. qualis factus postea filius ejus est, v. 1176.

Ibid. Ἀποσπερητίδα] Pro ἀποσπερητικῶν. Finxit autem ἀποσπερητίδα quasi θυμαντίδα in Vesp. v. 1133. quod est vestimenti genus, quia dixerat ἐξ ἀγνακίδων.

v. 734. Σὺ γὰρ μοι τέτο φράσον] In Pace v. 1280. ἀλλὰ

- E pellibus agninis commentum privativum.
 SOCR. Age nunc, videam primo, quid iste faciat.
- 730 Heus tu, dormis? STR. Non utique ego quidem.
 SOCR. Habes ne aliquid? STR. Profecto nihil ego. STR. Nihil profusus?
 STR. Nihil, praeterquam penem in dextera.
 SOCR. Nonne te ipsum coöperiens ocyus aliquid meditaberis?
 STR. De quibus rebus? tu mihi hoc dicas velim, ó Socrates.
- 735 SOCR. Ipsemet quod primum vis invenire, dic.
 STR. Plus millies audivisti, quid ego velim.
 De usuris, *inquam*, ne *illas* solvam cuiquam.
 SOCR. Agedum, coöperias te, & cohibe apud te cogitationem
 Subtilem; minutatim considera rem,
- 740 Recte dividens eam & contemplans. STR. Hei miser!
 SOCR. Quiesce. &, si forte haesitaveris in aliquo commento,
 Omitte, & ab eo discede: deinde cogitationem rursus
 Commove, & denuo idem illud pensita.
 STR. O Socratisce charissime. SOCR. Quid est, mi fenex?
- 745 STR. Habeo commentum ad fraudandas usuras.
 SOCR. Ostende. STR. Dic jam mihi. SOCR. Quid?
 STR. Si mulierem veneficam Thessalicam emerem,
 Et noctu deducerem lunam: deinde
 Conclusam in theca aliqua rotunda
- 750 Tanquam speculum, asservarem.
 SOCR. Quid itaque hoc tibi prodesset? STR. Quid?
 Quod si non amplius oriatur luna ullibi,
 Usuras non darem. SOCR. Quid ita?
 STR. Quia secundum menses pecunia foenori datur.
- 755 SOCR. Bene. Sed aliud rursus tibi proponam callidum quippiam.
 Si tibi scriberetur dica quaedam quinque talentorum,
 Quomodo eam obliterares? dic mihi.
 STR. Quomodo? nescio quomodo; sed quaerendum.
 SOCR. Ne jam circa teipsum coërceas & contineas cogitationem semper, (*ut antehac*)
- 760 Sed laxatam dimitte meditationem in aërem,

ἄλλα τι δὲτ' ἄρα; σὺ γὰρ εἶπέ μοι, οἷς τίσι χαίρῃς.
 vl. 747. Φαγμανίδα Θεσ[αλίαν] Lucianus Dial. Mer.
 Melitae & Bacchidis: εἰ τίνα νόβα βαυχί γερῶν, εἰς
 πολλὰ Θεσ[αλίαν] λέγονται ἐπιδύσσει. Si quam nostri, Bac-
 chidi, venulam, quales multae dicuntur Thessalae incanta-
 tricis. Plautus Amphitruone IV. 3. vl. 10. Ego pol illum
 uelitar bodio Thessalum venusium. Scholiastes Euripidis,
 ad Phoenicias vl. 1365. ἔτι δὲ καὶ φαγμανίδης τίσις αἰ

Θεσ[αλίαν] Ἀριστοφάνης φησὶ γυναικα εἰ τρεῖς μὲν Θεσ[αλίαν].
 vl. 752. Μηνεῖν ἀντίλλοις σελήνῃ] Sub initium fabulae
 dicebat Strepsiades: ἔγω δ' ἀπολλύμαι ἔργῳ ἀγνοῦν τῶν
 σελήνων σικίδα. Quia nimirum in fine mensis, quem Lu-
 na determinat, erat dies usurarum. Nunc itaque in
 mentem ei venit artibus magicis curare deducendam
 Lunam, ne ullus existat mensis, ac proinde nec repe-
 titio usurarum.

- Λινόδετον ἄσφρ μολοῦθλι τῆ ποδός.
 ΣΤΡ. Εὐρηκ' ἀφάνισιν τ' δίκης σοφωτάτῳ,
 "ὦτ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. ΣΩΚΡ. Ποίαν τίνα;
 ΣΤΡ. Ἦδη ᾧδ' τοῖσι Φαρμακοπόλαις τ' λίθοι
 765 Ταύτιν ἑώρας, τ' χαλίω, τ' Διφραῖν,
 'Αφ' ἧς τὸ πῶς ἄπῃσι; ΣΩΚΡ. Τίω ἕαλον λέγεις;
 ΣΤΡ. Ἐρωγ. ΣΩΚΡ. Φέρε, τί δῆτ' ἄν; ΣΤΡ. Εἰ ταύτιν λαβῶν,
 'Ὅποτε γράφοιτο τ' δίκῃν ὁ γραμματεὺς,
 'Απωτέρω γὰς ᾧδε πρὸς τ' ἥλιον,
 770 Τὰ γράμματ' ἐκλήξαμι τ' ἐμῆς δίκης.
 ΣΩΚΡ. Σοφῶς γε, νῆ γὰς Χάριτας. ΣΤΡ. Οἴμ', ὡς ἥδομαι,
 'Ὅτι πεντετάλαντ' Διφραγέρατ' αἰ μὲν δίκῃ.
 ΣΩΚΡ. Ἄγε δὴ ταχέως τῆτι ξυνάρασον. ΣΤΡ. Τὸ τί.
 ΣΩΚΡ. 'Ὅπως ἀποτρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκῃν,
 775 Μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
 ΣΤΡ. Φαυλότατα κ' ῥάτ'. ΣΩΚΡ. Εἰπέ δῆ. ΣΤΡ. Καὶ δὴ λέγω·
 Εἰ πρὸς δὲν ἐμὴ μίας ἀποφάσεως δίκης,
 Πεν τ' ἐμὴν χαλεῖσθ', ἀπαγξάμεν πρὸς ἕνα.
 ΣΩΚΡ. Οὐδὲν λέγεις. ΣΤΡ. Νῆ γὰς θεὸς ἔρωγ', ἐπεὶ
 780 Οὐδεὶς κατ' ἐμὴ πεθερεῖσθ' εἰσαῖξ' δίκῃν.
 ΣΩΚΡ. Ὑθλεις· ἀπερρ', ὅσα ἂν διδαξάμεν σ' ἔτι.
 ΣΤΡ. Ὅπῃ τί; καὶ πρὸς τ' θεῶν, ὧ Σάκρατες.
 ΣΩΚΡ. Ἄμ' ἄθους ὀπιλήθ' σ' γ', ἀπ' ἂν κ' μάθης·
 Ἐπεὶ, τί δὴ γε πρῶτον ἐδίδασκῃ, λέγε.
 785 ΣΤΡ. Φέρ' ἴδω, τί μὲν τοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
 Τίς ἦν, ὅτ' ἦ ματ' ὀμεθα μὲρ τοι τὰ λφίτα;
 Οἴμοι τίς ἦν; ΣΩΚΡ. Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
 Ἐπιλησιμότητα κ' σκαλιότητα γερόντων;
 ΣΤΡ. Οἴμοι· π' εἰ δὴθ' ὁ κερκοδάμων πείσομαι;

Ἄπο

vf. 761. Ἀπόδελον] Euripides in Iphigenia Taurica vf. 1048. Ἐ τὰυτ' χαλεῖσθ' ἀποδελον ὁμοί' ἔσθ'· Ὅτι ναοὶ sua stat alligata lineis vinculis.

ibid. Λινόδετον μολοῦθλι] Herodes in Mimiambris apud Stob. Floril. tit. 77. ἢ μολοῦθλι πρῶτον ἀμματα ἔξ' ἀπ' ὧν· aut melolonthae pedibus vincula pedens. ex Notis Spanhemii. Pollux Lib. IX. ἢ δὲ μολοῦθλι ζῶον πρῶτον ἐστίν — ἢτοι ἐκ τ' ἀνθρώπων τ' μύλων, ἢ οὐδ' αὖτ' ἀνθρώπων γινόμενον· ἢ ζῶα λίθιν ἐδιδάσκοντες ἀπ' αὐτῶν. Locum indicavit Kusterus.

vf. 766. Τὸν ἕαλον λέγεις] Intelligit lapidem crystallum. Plinius Lib. 37. cap. 2. medicos quosdam ait, quae sunt urenda corporum, non aliter utilius id fieri putare, quam crystallina pila adversis posita solis radiis. Ex notis Kusteri.

vf. 770. Ἐκλήξαμι] Ceram vult liquefacere, in qua scribebant. Alio modo obliteravit dicam Hegemoni scriptam Alcibiades: κέρξας τ' ἀκλυλον ἐκ τῆ σιματῶ, δὴ κέρξας τὸν δίκην τῆ Ἡγήμον'· madesfacto oris salina digito, deleuit Hegemonis causam, ut narrat Athenaeus IX. p. 407.

vf. 772. Πεντετάλαντ' αἰ] Quia Socrates superius dixerat: εἰ σοι γράφοιτο πεντετάλαντος τις δίκην.

vf. 773. Ξυνάρασον] Vide supra, vf. 490.

vf. 775. Μαργόρων παρόντων] Infra, vf. 1153. κ' εἰ μέγ' ἔτι παρῶσαν ὄτ' ἐδανείζομεν.

vf. 776. Φαυλότατα] Lucianus in Pseudom. initio: οὐ μὲν ἴσως — μικρὸν τι τῶτο, καὶ φαῦλον οἶδ' τὸ πρὸς αἶμα — τὸ δὲ — εἰ μὲν ἐστίν ἢ τὰς Ἀλεξάνδρου τῆ Φιλίππου πρὸς αἶμα ἀναγρῆψα· tu forte parvum & facile

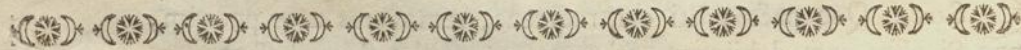
- Tanquam lino ex pede scarabaeum revinctum.
 STR. Inveni obliterationem dicæ callidissimam,
 Ut ipse etiam fateberis. SOCR. Qualem?
 STR. Apud Pharmocopolas lapidem
 765 Illum vidistine unquam, pulchrum illum & pellucidum,
 Quo ignem accendunt? SOCR. Crystallum dicis?
 STR. Illud, inquam. SOCR. Cedo, quid faceres? STR. Si hoc fumto,
 Quando scribit dicam scriba,
 Longius ego stans sic ad solem,
 770 Literas liquefacerem dicæ mihi scriptæ.
 SOCR. Sapienter, ita me Gratia ament. STR. O! quam laetor,
 Quod quinque talentorum dicam delevi & obliteravi.
 SOCR. Age nunc celeriter istud arripe. STR. Quidnam?
 SOCR. Quo pacto, liti contradicens, removeres a te poenam,
 775 Si esses eam debiturus, & contra te nulli testes adessent.
 STR. Facillime, & levissimo negotio. SOCR. Dic jam. STR. Atqui dico:
 Si nimirum prius, dum adhuc una adest lis decidenda,
 Antequam mea introducatur, cito abirem & me suspenderem.
 SOCR. Nihil dicis. STR. Imo certe; nam
 780 Nemo contra me mortuum introduceret litem.
 SOCR. Nugaris: apage, non possum te amplius docere.
 STR. Quid ita, mi Socrates, per Deos obsecro?
 SOCR. Sed tu statim oblivisceris quaecunque didiceris.
 Nam dic mihi, quid erat quod primo docebaris?
 785 STR. Age videam, quid erat primum? primum quid erat?
 Quidnam erat hoc in quo subigimus farinam,
 Hei mihi! quid erat? SOCR. Nonne in malam rem ibis hinc,
 Obliviosissime & perversissime vetule?
 STR. Hei infelix, quid me fiet?

Nam

facile putas esse hoc mandatum; ac id non est minus, quam
 rei ab Alexandro Philippi F. gestis scribere. Vide Com-
 micum in Equitibus vl. 213. in Lyfistr. vl. 14. & 568.
 vl. 778. Τὴν ἐμὴν καλίσθησθαι] In Vespiis vl. 1439. ἵσως
 ἀντὶ τὴν δίκην ἀρχῶν καλῆ. Ibid. vl. 836. αὐτὸν δρυφάκῃς
 τὴν δίκην μίλλαις καλῆν. & alibi.
 Ibid. Ἀπαρχαίμων] Sic in Acharn. vl. 755. cum qui-
 dam dixisset, id dare operam magistratus, ut cives
 ocyus pereant; alter dicit: cito ergo eritis solati mo-
 lestiis: ἀνδρες πρόβαλοι τῶν ἔργων τῆ πόλεως ὅπως τά-
 χιστα καὶ κάκιστα ἀπολοίμεθα. alter: αὐτίκ' ἀεὶ ἀπαρ-
 λάξινθε τ' περὶ μῶντων.
 vl. 779. Οὐδὲν λέγεις] Supra, vl. 644. In Vespiis 475.
 ἀλλ' ἴδεν λέγει.
 vl. 780. Εἰσαγγὴ δίκην] In Vespiis vl. 831. τίς αὐτῶ

πῶσθαι εἰσαγγὰς δίκην; Ibid. vl. 845. τὸτ' ἀρα πρότερον
 τ' ἀδίκημα τῶ πατρὶ εἰσαγγῆν μοι. Ibid. mox: ἢ τις
 εἰσαγγὴ γαρὸν.
 vl. 786. Ἐν τῷ μαρτυρηθῶ] Respicit ad illam doctri-
 nam de voce κλέδοσθ' supra, vl. 670.
 vl. 788. Ἐπιλομοιστάτων γερνόντων] Supra, vl. 129.
 πῶς ἔν γῆραι ὄν κατὰλομοιστῶν καὶ ἑραδῶς — μαθήσομαι;
 Euripidis Scholiastes ad Phoenissas vl. 485. ἔστι γὰρ ὅτι
 τὰ γῆρα ἔνια κακὰ τὸ ἀσθεῖς, τὸ δυσκίνητον, τὸ ἐπιλο-
 μοιστῶν. Insunt enim in senectute mala quaedam: imbecilli-
 tas, torpido, obliviositas. est autem in istis verbis ἐπι-
 λομοιστῶν neutrum potius ab ἐπιλομοιστῶν quam ab ἐπιλο-
 μοιστῶν, a quo formavit Comicus superlativum ἐπιλο-
 μοιστάτων pro ἐπιλομοιστῶν.

- 790 Ἄπο γ' ἰλῆμα, μὴ μαθὼν γλωττοφροεῖν.
 Ἄλλ' ὦ Νεφέλαι, χροστὸν τι συμβουλεύσατε.
 ΧΟΡ. Ἡμεῖς μὲν, ὦ παρθέναι, συμβουλεύομεν,
 εἴ σοί τις υἱὸς ὅστιν ἐκλεθραμμένῳ,
 Πέμπειν ἐκείνον ἀντί σου τῶ μανθάνειν.
 795 ΣΤΡ. Ἄλλ' ἔστ' ἐμοὶ γ' υἱὸς καλὸς τε καὶ γαθός.
 Ἄλλ' οὐκ ἐθέλη γ' μανθάνειν. Τί ἐγὼ πάθω;
 ΧΟΡ. Σὺ δ' ὀπιτρέπεις; ΣΤΡ. Εὐσωματῆ γ' ἔσφραγᾶ,
 καὶ τ' ἐκ γυναικῶν β' πέρων τ' Κοισύρας.
 Ἄταρ μέτιμί γ' αὐτόν. Ἰὼ δὲ μὴ θελή,
 800 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ ἢ τ' οἰκίας.
 Ἄλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χροστὸν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

- ^s Ἀεὶ γ' αἰωδάνη πλεῖστα
 Δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ'
 Ἐξων μόνας θεῶν.
 805 Ὡς ἔτοιμῳ ὅδ' ἔστιν
 Πάντα δρᾶν, ὅσ' ἀν κελθῆς.
 Σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένους,
 καὶ φανερώς ἐπηρημένους
 Γινῆς ἀπολέψεις, ὅ, τι πλεῖστον διώσασθαι.
 810 Ταχέως φιλεῖ γὰρ πως τὰ τοι-
 αῦθ' ἑτέρως πρέπει δῆ.

vf. 790. Γλωττοφροεῖν] In Ranis vf. 913. γλώττης
 φροεῖν. Sic σφοδρικῶσαι supra, vf. 433.
 vf. 798. Ἐκ Κοισύρας] Vide supra, vf. 48.
 vf. 799. Μέτιμί] Vide notata ad Pacem vf. 279.
 vf. 800. Ἐξελῶ] Supra, vf. 123. ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐκ οἰ-
 κίας. In Equitibus vf. 364. ἐγὼ δὲ τ' ἐξελῶ
 σε θεράζω. In Vesps vf. 1232. διαφροεῖν καὶ τῆσδε γῆς

ἐξελῶν. Est autem ab ἐξελῶ, pro quo dicitur ἐξελῶναι.
 & ponitur in istis locis omnibus pro futuro; Euripi-
 des in Phoenissis vf. 567. ἐξελανόμεθα ἀπὸ πατρίδος.
 ubi alter: καὶ γὰρ ἄλλοις ἐξελῶν· expellimur o patria.
 Etenim venisti expulsurus nos. ubi Scholia: ἐλάσων. Ae-
 schylus in Eumenidibus vf. 75. ἐλάσει γὰρ σε καὶ δι-
 ἠπίσει μακρὰς βεβῶτα. Agitabunt enim te. est per am-
 pliam

